

Jana Dohnalová
Čertovické
povídání

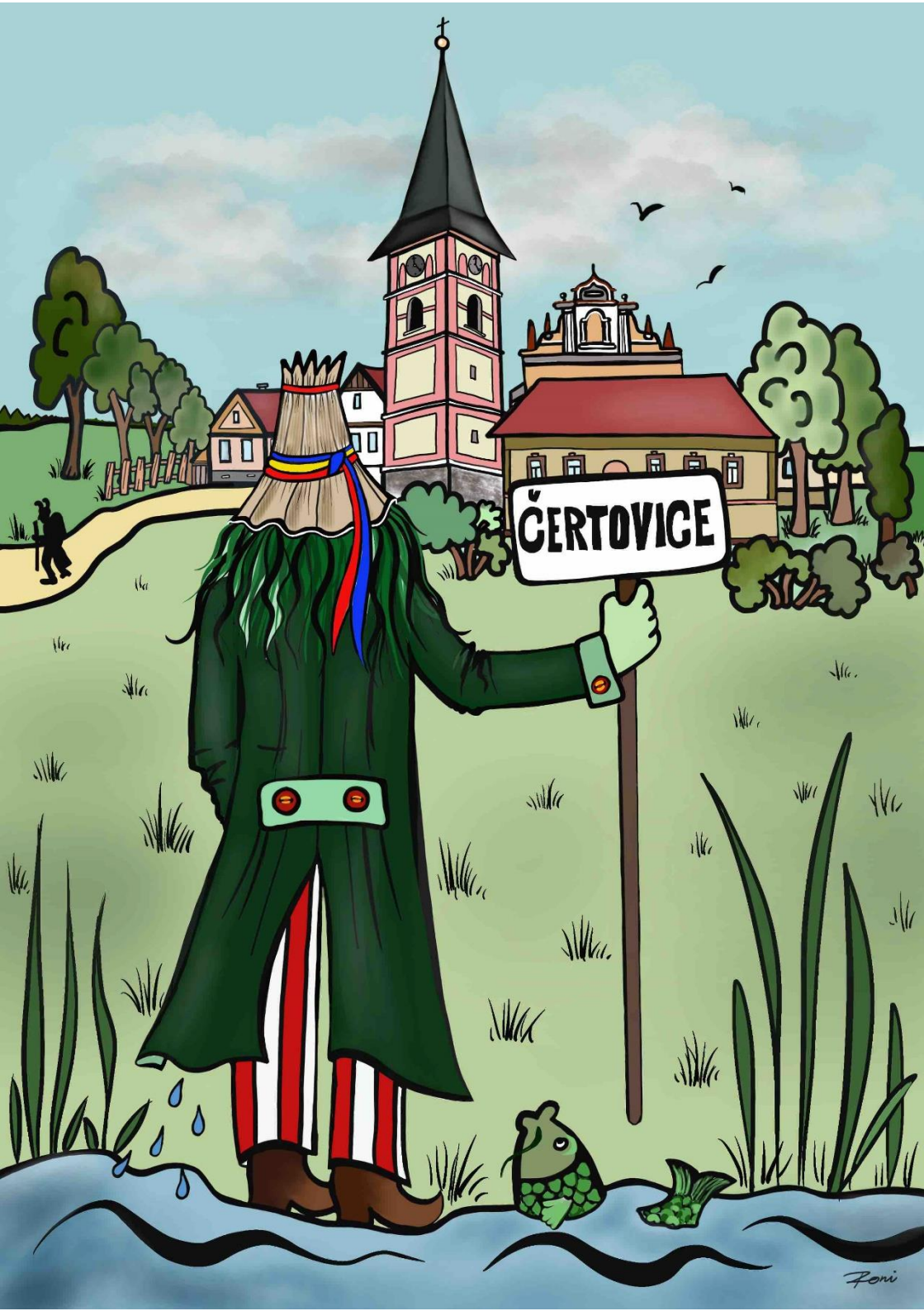

Ilustrovala: Nina Roubíková

ČERTOVICKÉ POVÍDÁNÍ

Jana Dohnalová

Ilustrovala: Nina Roubíková

ČERTOVICE

JAK MĚSTO ČERNOVICE KE SVĚMU JMÉNU PŘIŠLO

Původně se říkalo, že v kraji bylo hodně lesů, byla tu tma a bažiny, a když se lesy vykácely a bažiny vysušily, vzniklo na krásném slunném místě město, kde už nebylo černo více. Později tedy se ta dvě slova spojila a vznikly Černovice.

Podle nejnovějších poznatků však to bylo docela jinak a město své jméno dostalo v pradávných dobách, kdy v tomhle kraji pod kopcem Svidníkem pobýval poslední čert, co byl kdy na Vysočině spatřen.

Kopejtko se jmenoval a byl to takový starý vysloužilec, co už skoro půl milionu let chytal na světě hříšníky, a tak není divu, když někdo pracuje takhle dlouho, je z toho trochu unavený. Jednou řekl Luciferovi, že už toho má dost, pořád se někde po světě plahočit, a že by rád šel do důchodu. Lucifer byl uznalý chlapík, a tak řekl Kopejtkovi.

„Poslyš, nechám tě v klidu odejít na odpočinek, ale musíš mi přinést do pekla ještě jednoho posledního a zvláště těžkého hříšníka.“

Kopejtko si vzdychl, no, co měl chudák dělat. To víte, nechtělo se mu, ale říkal si, že už když to je tedy naposledy,

že to nějak přežije. Ptal se tedy Lucifera, kdo že je ten hříšník a co tak hrozného dělá, a Lucifer mu řekl, že je to mlynář ze mlýna pod Svidníkem, a ten že šidí na míře, že už se na to ani peklo nemůže dívat, a jen lakotí a zlaťáky zašívá do polštáře.

„...když mi ho přineseš, Kopejtko,“ pravil Lucifer, vida, že se Kopejtkovi pranic nechce, „dám ti ten mlýn a budeš v něm moci na odpočinku, místo toho hříšného mlynáře, v klidu vegetovat.“

To se Kopejtkovi tuze zamlouvalo a sám už se viděl v mlynářské čapce. Vydal se tedy na svět a stanul rovnou pod kopcem Svidníkem, odkud byl parádní rozhled na mlýn. Stál u rybníka a mlýnské kolo pod náhonem vesele klapalo. Kopejtko si vesele zamnul ruce, mlýn se mu tuze líbil. Mlynáře dostat do pekla bude hračka. Měl už vymyšlený svůj plán. Nechal se v mlýně najmout jako pomocník a čekal, až přijde noc. Když všechno tvrdě spalo, připlížil se k mlynářovu loži a šup, už ho souká do pytle a už s ním letí komínem ven. Lucifer ho pochválil, a tak se Kopejtko stal za odměnu v mlýně mlynářem. Chodil vyoblékaný, celý v bílém, stejně jako kdysi pantáta mlynář, a vůbec byl od něho skoro k nerozeznání. Jen lidi, co